

Arrest

nr. 210 248 van 27 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Puntstraat 12
2250 OLEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 14 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. GREENLAND en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en tot de Ashanti etnie te behoren. U werd geboren in X, meer bepaald in de wijk Ahisan. U ging in het dorp Pramso, het thuisdorp van uw vader, van de eerste tot zesde graad naar de lagere school. Na deze periode, ging u terug naar Ahisan, Kumasi. U verkocht er tweedehandskleding in de regio.

U vreest verdere vervolging bij terugkeer naar Ghana omwille van uw homoseksuele geaardheid. Toen u zes à zeven jaar oud was stierf uw neef. U beseft toen dat u een man in uw leven wou. Dit besef kwam de volgende 13 à 14 jaar niet meer in uw op. Toen u ongeveer twintig jaar oud was dacht u er terug over na en beseft u terug dat het goed was om mannen in uw leven te hebben.

U leerde A.(...) kennen tijdens uw werk in 2008. Samen gingen jullie naar verschillende plaatsen om tweedehandskleding te verkopen. U kreeg een relatie met A.(...) in april 2008. Toen uw moeder enkele maanden naar haar thuisdorp Hiau Bessiasse ging, verbleef A.(...) samen met u in uw huis. Nadat hij terugkwam in augustus 2008 nadat hij een maand had verbleven in zijn thuisdorp, was u zo verheugd om hem terug te zien dat u hem kuste en knuffelde in het station van Kumasi. Voorbijgangers zagen dit en haalden jullie uit elkaar. U werd geslagen. Een Amerikaanse voorbijganger, Mark Pence, kon u uit de menigte redden en bracht u naar hem thuis. U verbleef enkele maanden bij hem. U vertelde hem over uw situatie. Hij onderzocht of de situatie voor u echt zo ernstig was en besloot u te helpen om het land te verlaten. Hij regelde een visum voor u. Hij bracht u naar de luchthaven van Accra. Daar nam u het vliegtuig (via Amsterdam) naar België.

U kwam aan in België op 10 oktober 2008. U woonde gedurende twee jaar in Brussel. U verhuisde in 2011 naar Antwerpen omdat u problemen kreeg met de zonen van een vrouw die in hetzelfde gebouw woonde. Ze wilden niet dat u bevriend was met hun moeder. In Antwerpen kreeg u een heteroseksuele relatie met Philomena Igbinedion, van Nigeriaanse origine. U had tijdens uw relatie met Philomena twee kortdurende relaties met twee blanke mannen in Antwerpen. De relaties duurde respectievelijk anderhalve en vier maand.

Tijdens uw verblijf in België hebt u nooit België verlaten. U probeerde enkele jaren geleden naar het Verenigd Koninkrijk te reizen. U werd tegengehouden aan de Franse grens omdat u reisde met een identiteitskaart die niet de uwe was.

Op 25 juli 2018 werd u aangehouden in Antwerpen. U verklaarde dat u niet kon terugkeren naar Ghana omwille van uw homoseksuele geaardheid. U werd vastgehouden in het gesloten centrum in Merksplas. Op 2 augustus 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

U legde geen documenten neer.

Sinds u aankwam in België heeft u geen contact met mensen in Ghana.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u laattijdig een verzoek tot internationale bescherming indiende, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovendien oordeelde de politionele autoriteiten dat u de openbare orde zou kunnen schaden.(zie administratief dossier) Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral dient te worden vastgesteld dat u laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische asielinstanties.

Over uw laattijdig verzoek kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt:

U kwam aan in België op 10 oktober 2008, nadat u Ghana had verlaten omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid. U had in 2011 contact gehad met uw sociaal assistente en uw advocaat. Nadat u uw verhaal aan u advocaat had verteld, werd u aangeraden om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. (CGVS, p6) Maar omdat de Ghanezen in België u dit steeds afraadden, zag u daar van af. (CGVS, p15; Verklaring DVZ, p11) Ook aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u terecht kwam bij een advocaat en hij u vertelde dat het beter was om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Daarna werd u opgepakt door de politie. (Verklaring DVZ, p11) U had op 25 juli 2018, het moment dat u werd opgepakt nog steeds geen verzoek ingediend. U diende uiteindelijk een verzoek in op 2 augustus 2018. U verklaarde dat u nu wel een verzoek had ingediend, omdat de politie u had aangehouden. (CGVS, p14) Op de vraag waarom u zo lang hebt gewacht met uw verzoek, verklaarde u dat u hoorde van andere Ghanezen dat u zou worden teruggestuurd naar Ghana. (CGVS, p14) Gevraagd waarom u nu niet meer bang was, antwoordde u vaag en ontwijkend: "Nu ben ik niet bang want als ik de autoriteiten nu tegenkom, of ik de autoriteiten nu zie of niet, ik kan geen andere weg meer op. Nu ben ik niet bang. Ik uit mij tegenover u. Als ze mij de eerste keer aanraden om asiel aan te vragen, dan zou ik het meteen doen." (CGVS, p14) **Dat u gedurende tien jaar hebt nagelaten om internationale bescherming aan te vragen, doet ernstige afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Van iemand die terugkeer naar zijn land vreest uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij onmiddellijk na binnenkomst in België een verzoek om internationale bescherming indient.** Zeker gezien u zelf verklaarde dat u zich heeft geïnformeerd bij een sociaal assistente en een advocaat (CGVS, p15) en dat u bijna 10 jaar verbleef in België in moeilijke omstandigheden en zonder verblijfsdocumenten (Verklaring DVZ, p11) zou men kunnen verwachten dat u op de hoogte bent van de optie om asiel aan te vragen omwille van uw geaardheid (wat u overigens zelf bevestigde). **De vaststelling dat u dit toch niet deed en pas tien jaar na aankomst in België, na verschillende contacten met uw sociaal assistent en advocaat, om internationale bescherming verzocht, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen. Bovenstaande vaststellingen duiden op een ongegronde laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming en ondermijnen in eerste instantie uw vrees voor vervolging.**

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest omwille van uw homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van alle relevante en correcte informatie aan de asielinstanties over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen over zijn asielrelaas, identiteit, verblijfplaatsen en eerdere verzoeken aan te brengen bij de asielinstanties. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u volledige en correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, p2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. **Er dient immers vastgesteld te worden dat, doorheen het geheel van de door u op het CGVS afgelegde verklaringen, danig veel onwetendheden, incoherenties, ontwijkende, oppervlakkige, wijzigende en stereotiepe antwoorden op te merken vallen, die fundamenteel en volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, gebaseerd op de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, waardoor u verklaarde uw land te zijn ontvlucht.**

Hoewel het CGVS erkent dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Dit werd u tijdens het persoonlijk onderhoud verduidelijkt. (CGVS, p2) Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille

van zijn homoseksuele geaardheid en relaties, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

Er kunnen immers volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door uw beweerde homoseksuele geaardheid en relaties.

Ten eerste, kon u enkel onpersoonlijke, oppervlakkige en ontwijkende verklaringen afleggen over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van uw homoseksualiteit.

U verklaarde dat u zich realiseerde dat u graag relaties had met mannen toen u "heel jong" was, ongeveer zeven jaar oud.(CGVS, p8) U wist niet vanwaar het vandaan kwam; "het kwam gewoon naar [u]".(CGVS, p8) U vertelde dat op dit moment van bewustwording de zoon van uw tante "niet meer uit uw hoofd ging" nadat hij was overleden dat "het was alsof [u] een man in [uw] leven wou".(CGVS, p8) Gevraagd hoe u zich voelde toen u dat beseftte, ontweek u de vraag door te stellen dat u blij wordt als u mannen in uw leven ziet.(CGVS, p8) Nogmaals gevraagd hoe u zich daar dan bij voelde, verklaarde u dat u zich goed voelde en dat u niet wist of u zichzelf kon veranderen.(CGVS, p8)

Toen u opgroeide "stopte het" en daarna, rond uw twintig jaar, "kwam het terug".(CGVS, p8 en p9) U verklaarde dat u niet wist "van waar het kwam".(CGVS, p9) U dacht aan veel dingen en daardoor "vergat" u het aangezien u zich niet "concentreerde". U dacht toen aan "seks met vrouwen".(CGVS, p9) Het kwam terug in u op toen terugdacht aan het feit dat "goed" voor u was.

Verder, legde u oppervlakkige, ontwijkende en inconsistente verklaringen af u over de gevoelens die de ontdekking en bewustwording van uw geaardheid met zich meebracht.

Uw eerste relatie was met A.(...). Voordien had u enkel kortstondige seksuele relaties met vrouwen.(CGVS, p7) Gevraagd naar hoe het voelde om voor het eerst met een man samen te zijn, antwoordde u: "Toen ik A.(...) ontmoette, was hij heel goed voor mij. Ik had hem heel graag." Toen de dossierbehandelaar dan vroeg hoe het voelde om met A.(...) te zijn terwijl u zelf eerder had verteld dat het gevaarlijk was, antwoordde u dan weer op een zeer andere manier: "Het voelt niet goed. Want je moet altijd verstoofd zijn. In een relatie zou je niet verstoofd moeten zijn. Dat is niet goed."(CGVS, p15)

U vertelde over vervolgingen die homoseksuelen in Ghana riskeren.(CGVS, p7) U moest uw relatie met A.(...) geheim houden. Gevraagd hoe u zich voelde bij het feit dat mensen uw geaardheid niet accepteerde, antwoordde u dat ze het moesten accepteren. Wanneer de vraag herhaald werd, antwoordde u weer naast de kwestie door het volgende te antwoorden: "Wat ik daarover denk is dat ze mensen geen vrijheid willen geven."(CGVS, p9) Wanneer de vraag voor een derde maal wordt gesteld, antwoordde u uiteindelijk: "Ik voel mij heel slecht. Ik kan niet doen wat ik wil doen."(CGVS, p9)

Gevraagd hoe u zich voelde dat u niet over uw relaties aan uw eigen ouders kon vertellen, verklaarde u eerst dat ze het niet zouden begrijpen. Toen de vraag herhaald werd, verklaarde u dat u zich niet slecht voelde omdat ze bezorgd zouden zijn als u hen zou vertellen dat u een relatie met een man had/wou.(CGVS, p15) Opvallend genoeg verklaarde u ook dat u mentale rust had door niet over A.(...) te vertellen aan uw eigen ouders, omdat ze het niet zouden begrijpen.(CGVS, p15) Hetzelfde stramien herhaalde zich toen u werd gevraagd hoe u zich voelde over het feit dat u het niet aan Philomena kon vertellen. Gevraagd hoe u zich voelde dat u niet aan Philomena kon vertellen dat u graag bij mannen was, verklaarde u eerste dat u in een relatie was met haar om de andere te doen geloven dat u vrouwen graag hebt.(CGVS, p5 en p10) Wanneer later de vraag nogmaals hersteld wordt, verklaarde u dat ze het niet eens zou zijn. Wanneer de vraag voor de derde keer wordt herhaald, verwees u enkel naar het feit dat Philomena boos zou zijn. Na de vierde keer dat de vraag u werd hersteld, verklaarde u dat ze het zou tegenhouden en dat u dat niet kan. Bij de vierde poging u over uw gevoelens te laten vertellen, antwoordde u uiteindelijk dat u het haar niet kan vertellen omdat het verkeerd aanvoelt om haar de waarheid te vertellen.(CGVS, p15)

Het geheel van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw beweerde homoseksuele geaardheid, geven geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen, evenmin van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een manifest gebrek aan enige persoonlijke ervaringen. Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (zie administratief dossier) is dit gebrek bijzonder vreemd. Men kan verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst zou beseffen

dat u zich aangetrokken voelt tot iemand van het mannelijke geslacht– zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese mee wordt geconfronteerd.(zie administratief dossier) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het gehoor. Meer nog, u verwees naar het ontdekkingsproces als verschillende momentopnames (toen u zeven en twintig jaar oud was) met daartussen een periode dat het "stopt" omdat u dacht aan andere dingen. Door bovenstaande inconsistente en simplistische verklaringen met betrekking tot de verschillende momenten van uw bewustwordingsproces rond uw geaardheid, oversteeg u op geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot uw beweerde homoseksualiteit. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus bijgevolg consistente en nietoppervlakkige verklaringen over kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan. Uw inconsistente antwoorden, geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homoseksueel in de Ghanese samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.(zie administratief dossier) Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, innerlijke ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid.

Ten tweede, was uw kennis over uw beweerde mannelijke partners zeer beperkt.

Over A.(...) vertelde u dat hij afkomstig was uit de westelijke regio, meer bepaald Axim. Hij verkocht net als u tweedehandskledij. Jullie gingen regelmatig samen naar markten in omliggende dorpen. U had een relatie met hem gedurende vier maanden.(CGVS, p6) U wist niet hoe oud hij was. U kon enkel vertellen dat hij iets ouder was dan u.(CGVS, p6) U wist niet met wie hij woonde in Axim.(CGVS, p6) Nochtans ging hij terug naar Axim toen jullie samen in een relatie waren. U wist niet of hij al eerdere relaties had gehad.(CGVS, p7) U wist niet wat zijn religie was.(CGVS, p7) U wist verder niet of A.(...) nog leefde of niet.(CGVS, p13) U verklaarde dat u niet heeft geprobeerd om nieuws te krijgen over A.(...) sinds jullie werden aangevallen in het station, omdat het onmogelijk is aangezien u niet weet wie u moet vragen over A.(...).(CGVS, p9) Dit is geen afdoende verklaring om u niet over de nasleep van uw problemen en die van uw partner te informeren bij uw partner / contactpersonen in Ghana, daar dit van een asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht. Het getuigt van een manifest gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en die van uw beweerde partner en doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas dat u geen inspanningen heeft gedaan om in contact te komen met of zich te informeren over jullie problemen en situatie en over (het verdere lot van) A.(...), die uw eerste homoseksuele partner was, door wie u zekerheid kreeg over uw geaardheid, met wie u samen werd betrapt en die bijgevolg een gelijkaardig risico liep als uzelf.

Over de twee mannelijke partners die u leerde kennen in Antwerpen met enkele maanden tussen, vertelde u dat u uw nummer had gegeven. U had met de ene man een relatie gedurende anderhalve maand. Met de tweede was u vier maanden samen. U verklaarde dat u ze ontmoetten in het Black&White café en dat ze uw nummer vroegen. Ze belden u regelmatig op zonder dat u hun telefoonnummer kon zien. Ze hadden beide een echtgenote. U kende de namen van uw partners niet. U verklaarde dat u het had gevraagd aan de tweede partner, maar dat hij het u niet wou zeggen. U wist niet wat ze van werk deden.(CGVS, p6-7)

Gezien bovenstaande onwetendheden betreffende uw beweerde homoseksuele partners maakte u niet aannemelijk werkelijke homoseksuele relaties te zijn aangegaan met deze mannen.

Ten derde, legde u tegenstrijdige verklaringen af over de risico's die uw geaardheid met zich meebrengen in uw land van herkomst.

Enerzijds verklaarde u dat homoseksuelen kunnen vermoord of opgesloten worden. U moest uw eigen relatie geheim houden.(CGVS, p7, p8, p15) **Anderzijds** legde u verklaringen af over uw eigen gedrag die totaal niet stroken met de risico's die u zelf aanhaalde. U verklaarde dat u nooit besprak met A.(...) over de problemen die jullie zouden kunnen overkomen.(CGVS, p10) Bovendien besloot u A.(...) te

kussen in het drukbezochte station van Kumasi, terwijl u verklaarde dat jullie zich altijd moesten verschuilen.(CGVS, p12) **Deze tegenstrijdigheid maakt het onaannemelijk dat u zelf ooit risico zou hebben gelopen omwille van uw geaardheid. De risico's die u zelf ook al aanhaalde zijn bovendien een realiteit waarmee vele landgenoten met een homoseksuele geaardheid mee geconfronteerd worden.(zie administratief dossier) Door uw eigen tegenstrijdige verklaringen over de risico's die u liep omwille van uw geaardheid en uw gedrag, is het onaannemelijk dat u werkelijk in een homofob land, zoals Ghana, als homoseksueel zou hebben geleefd.**

Ten vierde, blijkt dat u totaal onwetend bent betreffende de maatschappelijke en juridische positie van homoseksuelen in België en Ghana.

U was niet op de hoogte van de algemene situatie van homoseksuelen in Ghana.

Gevraagd of u mensen in Ghana kende die homoseksualiteit accepteren, antwoordde u dat ze het niet accepteren. Gevraagd of er mensen zijn in Ghana die strijden voor de rechten van homoseksuelen, antwoordde u dat die er niet zijn.(CGVS, p10) U kende verder niemand die werd opgesloten, geslagen of gedood in Ghana omwille van zijn homoseksualiteit. U kende geen plaatsen in Ghana waar homoseksuelen samenkomen.(CGVS, p10) Nochtans zijn er volgens de beschikbare informatie verschillende plaatsen in Kumasi waar homoseksuelen samenkomen. (zie administratief dossier) U informeerde zich niet over de huidige situatie voor homoseksuelen in Ghana omdat u moeilijk het nieuws kon volgen aangezien u geen internet had.(CGVS, p11) U verklaarde geen andere homoseksuelen te kennen in Ghana.(CGVS, p11) Volgens de informatie waar het CGVS over beschikt zijn er vele incidenten gekend in Ghana, ook specifiek in Kumasi, de stad waar u vandaan komt. Het laatste decennium werden veel mensen gearresteerd en zelf veroordeeld omdat ze beschuldigd werden voor homoseksuele praktijken. Bovendien is volgens de beschikbare informatie gebeuren de meeste vervolgingen in Kumasi.(zie administratief dossier) Daarnaast zijn er verschillende organisaties betrokken bij de rechten voor homoseksuelen in Ghana zoals Coalition Against Homophobia in Ghana (CAHG) en Gay and Lesbian Association of Ghana (GALAG).(zie administratief dossier) **Van iemand die verklaarde vervolging te vrezen omwille van zijn geaardheid, mag men redelijkerwijze verwachten dat hij op zijn minst op de hoogte is van de juridische en maatschappelijke positie van homoseksuelen in zijn land gezien de impact op het leven van zijn zogenaamde lotgenoten, alsook op zijn eigen leven tijdens zijn verblijf in zijn herkomstland en zijn leven bij terugkeer. Door bovenstaande onwetendheden maakte u niet aannemelijk werkelijk als homoseksueel in Ghana te hebben geleefd.**

Ook over de situatie van homoseksuelen in België was u uiterst onwetend.

U verklaarde dat u de situatie in België niet kende, omdat u illegaal was.(CGVS, p11) u verklaarde dat u andere mensen geen vragen kon stellen. U verklaarde dat u geen ontmoetingsplaatsen kende omdat u zonder identiteitsdocumenten niet in de problemen wou komen.(CGVS, p11)U kende geen organisaties in België voor homoseksuelen.(CGVS, p11) Toch kan men verwachten dat u beter op de hoogte zou zijn, aangezien u wel twee relaties aanging met mannen in België. Bovendien verklaarde u dat u graag andere mannen zou ontmoeten, maar dat u dat pas kon doen als uw legaal in België zou kunnen verblijven.(CGVS, p15) U kende geen andere homoseksuelen in België.(CGVS, p11) U wist niets over de wetgeving in België.(CGVS, p11) U wist niet of mannen konden trouwen met elkaar in België.(CGVS, p15) Gevraagd naar het verschil in de situatie voor homoseksuelen in Ghana en België, antwoordde u dat u dat niet goed kon uitleggen. U verklaarde dat u misschien dat dat ze in België openlijk konden zijn en dat ze anders gekleed zijn.(CGVS, p11)

Aangezien u voorhield omwille van uw geaardheid naar Europa te zijn gevlucht, zou men verwachten dat hier logischerwijze tevens een bijzondere interesse voor de situatie van homoseksuelen, zowel in uw eigen land als in België en andere landen uit zou volgen.

Omwille van bovenstaande incoherenties en ongeloofwaardigheden met betrekking tot de verschillende aspecten van uw asielaanvraag, uw asielrelaas en uw geaardheid, kan niet worden aangenomen dat u in Ghana werkelijk homoseksuele relaties bent aangegaan, en bijgevolg evenmin dat u er bent moeten vertrekken omwille van uw geaardheid. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, noch is het aannemelijk dat u bij terugkeer naar Ghana als homoseksueel zou worden beschouwd en u hierdoor vervolging zou vrezen. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt

of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde geen andere problemen te hebben dan deze gebaseerd op uw geaardheid.(CGVS, p14)

Ter volledigheid wordt opgemerkt dat de door vermelde rugpijn, tandpijn en litteken op uw arm geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de hiertoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

U legt tot slot geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en legde geen documenten voor waaruit uw identiteit of reisweg moet blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert, in wat zich aandient als een enig middel, de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3 tot en met 48/7 en van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, “*onder andere het materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsplicht en redelijkheidsplicht en het manifeste appreciatiefout*”. Eveneens voert hij de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: “(...)

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral dient te worden vastgesteld dat u laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische asielinstanties.

Over uw laattijdig verzoek kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt:

U kwam aan in België op 10 oktober 2008, nadat u Ghana had verlaten omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid. U had in 2011 contact gehad met uw sociaal assistente en uw advocaat. Nadat u uw verhaal aan u advocaat had verteld, werd u aangeraden om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen.(CGVS, p6) Maar omdat de Ghanezen in België u dit steeds afraadden, zag u daar van af.(CGVS, p15; Verklaring DVZ, p11) Ook aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u terecht kwam bij een advocaat en hij u vertelde dat het beter was om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Daarna werd u opgepakt door de politie.(Verklaring DVZ, p11)

U had op 25 juli 2018, het moment dat u werd opgepakt nog steeds geen verzoek ingediend. U diende uiteindelijk een verzoek in op 2 augustus 2018. U verklaarde dat u nu wel een verzoek had ingediend, omdat de politie u had aangehouden.(CGVS, p14) Op de vraag waarom u zo lang hebt gewacht met uw verzoek, verklaarde u dat u hoorde van andere Ghanezen dat u zou worden teruggestuurd naar Ghana.(CGVS, p14) Gevraagd waarom u nu niet meer bang was, antwoordde u vaag en ontwijkend: "Nu ben ik niet bang want als ik de autoriteiten nu tegenkom, of ik de autoriteiten nu zie of niet, ik kan geen andere weg meer op. Nu ben ik niet bang. Ik uit mij tegenover u. Als ze mij de eerste keer aanraden om asiel aan te vragen, dan zou ik het meteen doen."(CGVS, p14) **Dat u gedurende tien jaar hebt nagelaten om internationale bescherming aan te vragen, doet ernstige afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Van iemand die terugkeer naar zijn land vreest uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij onmiddellijk na binnenkomst in België een verzoek om internationale bescherming indient.** Zeker gezien u zelf verklaarde dat u zich heeft geïnformeerd bij een sociaal assistente en een advocaat (CGVS, p15) en dat u bijna 10 jaar verbleef in België in moeilijke omstandigheden en zonder verblijfsdocumenten (Verklaring DVZ, p11) zou men kunnen verwachten dat u op de hoogte bent van de optie om asiel aan te vragen omwille van uw geaardheid (wat u overigens zelf bevestigde). **De vaststelling dat u dit toch niet deed en pas tien jaar na aankomst in België, na verschillende contacten met uw sociaal assistent en advocaat, om internationale bescherming verzocht, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen. Bovenstaande vaststellingen duiden op een ongegronde laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming en ondermijnen in eerste instantie uw vrees voor vervolging.**

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest omwille van uw homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

(...) Er dient immers vastgesteld te worden dat, doorheen het geheel van de door u op het CGVS afgelegde verklaringen, danig veel onwetendheden, incoherenties, ontwijkende, oppervlakkige, wijzigende en stereotiepe antwoorden op te merken vallen, die fundamenteel en volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, gebaseerd op de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, waardoor u verklaarde uw land te zijn ontvlucht.

Hoewel het CGVS erkent dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Dit werd u tijdens het persoonlijk onderhoud verduidelijkt.(CGVS, p2) Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksuele geaardheid en relaties, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

Er kunnen immers volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door uw beweerde homoseksuele geaardheid en relaties.

Ten eerste, kon u enkel onpersoonlijke, oppervlakkige en ontwijkende verklaringen afleggen over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van uw homoseksualiteit.

U verklaarde dat u zich realiseerde dat u graag relaties had met mannen toen u "heel jong" was, ongeveer zeven jaar oud.(CGVS, p8) U wist niet vanwaar het vandaan kwam; "het kwam gewoon naar [u]".(CGVS, p8) U vertelde dat op dit moment van bewustwording de zoon van uw tante "niet meer uit uw hoofd ging" nadat hij was overleden dat "het was alsof [u] een man in [uw] leven wou".(CGVS, p8) Gevraagd hoe u zich voelde toen u dat beseftte, ontweek u de vraag door te stellen dat u blij wordt als u mannen in uw leven ziet.(CGVS, p8) Nogmaals gevraagd hoe u zich daar dan bij voelde, verklaarde u dat u zich goed voelde en dat u niet wist of u zichzelf kon veranderen.(CGVS, p8)

Toen u opgroeide "stopte het" en daarna, rond uw twintig jaar, "kwam het terug".(CGVS, p8 en p9) U verklaarde dat u niet wist "van waar het kwam".(CGVS, p9) U dacht aan veel dingen en daardoor "vergat" u het aangezien u zich niet "concentreerde". U dacht toen aan "seks met vrouwen".(CGVS, p9) Het kwam terug in u op toen terugdacht aan het feit dat "goed" voor u was.

Verder, legde u oppervlakkige, ontwijkende en inconsistente verklaringen af u over de gevoelens die de ontdekking en bewustwording van uw geaardheid met zich meebracht.

Uw eerste relatie was met A.(...). Voordien had u enkel kortstondige seksuele relaties met vrouwen.(CGVS, p7) Gevraagd naar hoe het voelde om voor het eerst met een man samen te zijn, antwoordde u: "Toen ik A.(...) ontmoette, was hij heel goed voor mij. Ik had hem heel graag." Toen de dossierbehandelaar dan vroeg hoe het voelde om met A.(...) te zijn terwijl u zelf eerder had verteld dat het gevaarlijk was, antwoordde u dan weer op een zeer andere manier:" Het voelt niet goed. Want je moet altijd verstopt zijn. In een relatie zou je niet verstopt moeten zijn. Dat is niet goed."(CGVS, p15)

U vertelde over vervolgingen die homoseksuelen in Ghana riskeren.(CGVS, p7) U moest uw relatie met A.(...) geheim houden. Gevraagd hoe u zich voelde bij het feit dat mensen uw geaardheid niet accepteerde, antwoordde u dat ze het moesten accepteren. Wanneer de vraag herhaald werd, antwoordde u weer naast de kwestie door het volgende te antwoorden: "Wat ik daarover denk is dat ze mensen geen vrijheid willen geven."(CGVS, p9) Wanneer de vraag voor een derde maal wordt gesteld, antwoordde u uiteindelijk: "Ik voel mij heel slecht. Ik kan niet doen wat ik wil doen."(CGVS, p9)

Gevraagd hoe u zich voelde dat u niet over uw relaties aan uw eigen ouders kon vertellen, verklaarde u eerst dat ze het niet zouden begrijpen. Toen de vraag herhaald werd, verklaarde u dat u zich niet slecht voelde omdat ze bezorgd zouden zijn als u hen zou vertellen dat u een relatie met een man had/wou.(CGVS, p15) Opvallend genoeg verklaarde u ook dat u mentale rust had door niet over A.(...) te vertellen aan uw eigen ouders, omdat ze het niet zouden begrijpen.(CGVS, p15) Hetzelfde stramien herhaalde zich toen u werd gevraagd hoe u zich voelde over het feit dat u het niet aan Philomena kon vertellen. Gevraagd hoe u zich voelde dat u niet aan Philomena kon vertellen dat u graag bij mannen was, verklaarde u eerste dat u in een relatie was met haar om de andere te doen geloven dat u vrouwen graag hebt.(CGVS, p5 en p10) Wanneer later de vraag nogmaals hersteld wordt, verklaarde u dat ze het niet eens zou zijn. Wanneer de vraag voor de derde keer wordt herhaald, verwees u enkel naar het feit dat Philomena boos zou zijn. Na de vierde keer dat de vraag u werd hersteld, verklaarde u dat ze het zou tegenhouden en dat u dat niet kan. Bij de vierde poging u over uw gevoelens te laten vertellen, antwoordde u uiteindelijk dat u het haar niet kan vertellen omdat het verkeerd aanvoelt om haar de waarheid te vertellen.(CGVS, p15)

Het geheel van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw beweerde homoseksuele geaardheid, geven geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen, evenmin van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een manifest gebrek aan enige persoonlijke ervaringen. Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (zie administratief dossier) is dit gebrek bijzonder vreemd. Men kan verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst zou beseffen dat u zich aangetrokken voelt tot iemand van het mannelijke geslacht- zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese mee wordt geconfronteerd.(zie administratief dossier) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het gehoor. Meer nog, u verwees naar het ontdekkingsproces als verschillende momentopnames (toen u zeven en twintig jaar oud was) met daartussen een periode dat het "stopt" omdat u dacht aan andere dingen. Door bovenstaande inconsistente en simplistische verklaringen met betrekking tot de verschillende momenten van uw bewustwordingsproces rond uw geaardheid, oversteeg u op geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot uw beweerde homoseksualiteit. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus bijgevolg consistente en nietoppervlakkige verklaringen over kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan. Uw inconsistente antwoorden, geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homoseksueel in de Ghanese samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.(zie administratief dossier) Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde,

innerlijke ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid.

Ten tweede, was uw kennis over uw beweerde mannelijke partner(...) zeer beperkt.

Over A.(...) vertelde u dat hij afkomstig was uit de westelijke regio, meer bepaald Axim. Hij verkocht net als u tweedehandskledij. Jullie gingen regelmatig samen naar markten in omliggende dorpen. U had een relatie met hem gedurende vier maanden.(CGVS, p6) U wist niet hoe oud hij was. U kon enkel vertellen dat hij iets ouder was dan u.(CGVS, p6) U wist niet met wie hij woonde in Axim.(CGVS, p6) Nochtans ging hij terug naar Axim toen jullie samen in een relatie waren. U wist niet of hij al eerdere relaties had gehad.(CGVS, p7) U wist niet wat zijn religie was.(CGVS, p7) U wist verder niet of A.(...) nog leefde of niet.(CGVS, p13) U verklaarde dat u niet heeft geprobeerd om nieuws te krijgen over A.(...) sinds jullie werden aangevallen in het station, omdat het onmogelijk is aangezien u niet weet wie u moet vragen over A.(...).(CGVS, p9) Dit is geen afdoende verklaring om u niet over de nasleep van uw problemen en die van uw partner te informeren bij uw partner / contactpersonen in Ghana, daar dit van een asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht. Het getuigt van een manifest gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en die van uw beweerde partner en doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas dat u geen inspanningen heeft gedaan om in contact te komen met of zich te informeren over jullie problemen en situatie en over (het verdere lot van) A.(...), die uw eerste homoseksuele partner was, door wie u zekerheid kreeg over uw geaardheid, met wie u samen werd betrappt en die bijgevolg een gelijkaardig risico liep als uzelf.

(...)

Gezien bovenstaande onwetendheden betreffende uw beweerde homoseksuele partner(...) maakte u niet aannemelijk werkelijke homoseksuele relaties te zijn aangegaan met deze man(...).

Ten derde, legde u tegenstrijdige verklaringen af over de risico's die uw geaardheid met zich meebrengen in uw land van herkomst.

Enerzijds verklaarde u dat homoseksuelen kunnen vermoord of opgesloten worden. U moest uw eigen relatie geheim houden.(CGVS, p7, p8, p15) **Anderzijds** legde u verklaringen af over uw eigen gedrag die totaal niet stroken met de risico's die u zelf aanhaalde. U verklaarde dat u nooit besprak met A.(...) over de problemen die jullie zouden kunnen overkomen.(CGVS, p10) Bovendien besloot u A.(...) te kussen in het drukbezochte station van Kumasi, terwijl u verklaarde dat jullie zich altijd moesten verschuilen.(CGVS, p12) **Deze tegenstrijdigheid maakt het onaannemelijk dat u zelf ooit risico zou hebben gelopen omwille van uw geaardheid. De risico's die u zelf ook al aanhaalde zijn bovendien een realiteit waarmee vele landgenoten met een homoseksuele geaardheid mee geconfronteerd worden.(zie administratief dossier) Door uw eigen tegenstrijdige verklaringen over de risico's die u liep omwille van uw geaardheid en uw gedrag, is het onaannemelijk dat u werkelijk in een homofob land, zoals Ghana, als homoseksueel zou hebben geleefd.**

Ten vierde, blijkt dat u totaal onwetend bent betreffende de maatschappelijke en juridische positie van homoseksuelen in België en Ghana.

U was niet op de hoogte van de algemene situatie van homoseksuelen in Ghana.

Gevraagd of u mensen in Ghana kende die homoseksualiteit accepteren, antwoordde u dat ze het niet accepteren. Gevraagd of er mensen zijn in Ghana die strijden voor de rechten van homoseksuelen, antwoordde u dat die er niet zijn.(CGVS, p10) U kende verder niemand die werd opgesloten, geslagen of gedood in Ghana omwille van zijn homoseksualiteit. U kende geen plaatsen in Ghana waar homoseksuelen samenkomen.(CGVS, p10) Nochtans zijn er volgens de beschikbare informatie verschillende plaatsen in Kumasi waar homoseksuelen samenkomen. (zie administratief dossier) U informeerde zich niet over de huidige situatie voor homoseksuelen in Ghana omdat u moeilijk het nieuws kon volgen aangezien u geen internet had.(CGVS, p11) U verklaarde geen andere homoseksuelen te kennen in Ghana.(CGVS, p11) Volgens de informatie waar het CGVS over beschikt zijn er vele incidenten gekend in Ghana, ook specifiek in Kumasi, de stad waar u vandaan komt. Het laatste decennium werden veel mensen gearresteerd en zelf veroordeeld omdat ze beschuldigd werden voor homoseksuele praktijken. Bovendien is volgens de beschikbare informatie gebeuren de meeste vervolgingen in Kumasi.(zie administratief dossier) Daarnaast zijn er verschillende organisaties betrokken bij de rechten voor homoseksuelen in Ghana zoals Coalition Against Homophobia

*in Ghana (CAHG) en Gay and Lesbian Association of Ghana (GALAG).(zie administratief dossier) **Van iemand die verklaarde vervolging te vrezen omwille van zijn geaardheid, mag men redelijkerwijze verwachten dat hij op zijn minst op de hoogte is van de juridische en maatschappelijke positie van homoseksuelen in zijn land gezien de impact op het leven van zijn zogenaamde lotgenoten, alsook op zijn eigen leven tijdens zijn verblijf in zijn herkomstland en zijn leven bij terugkeer. Door bovenstaande onwetendheden maakte u niet aannemelijk werkelijk als homoseksueel in Ghana te hebben geleefd.***

Ook over de situatie van homoseksuelen in België was u uiterst onwetend.

U verklaarde dat u de situatie in België niet kende, omdat u illegaal was.(CGVS, p11) u verklaarde dat u andere mensen geen vragen kon stellen. U verklaarde dat u geen ontmoetingsplaatsen kende omdat u zonder identiteitsdocumenten niet in de problemen wou komen.(CGVS, p11)U kende geen organisaties in België voor homoseksuelen.(CGVS, p11) Toch kan men verwachten dat u beter op de hoogte zou zijn, aangezien u wel twee relaties aanging met mannen in België. Bovendien verklaarde u dat u graag andere mannen zou ontmoeten, maar dat u dat pas kon doen als uw legaal in België zou kunnen verblijven.(CGVS, p15) U kende geen andere homoseksuelen in België.(CGVS, p11) U wist niets over de wetgeving in België.(CGVS, p11) U wist niet of mannen konden trouwen met elkaar in België.(CGVS, p15) Gevraagd naar het verschil in de situatie voor homoseksuelen in Ghana en België, antwoordde u dat u dat niet goed kon uitleggen. U verklaarde dat u misschien dat dat ze in België openlijk konden zijn en dat ze anders gekleed zijn.(CGVS, p11)

Aangezien u voorhield omwille van uw geaardheid naar Europa te zijn gevlucht, zou men verwachten dat hier logischerwijze tevens een bijzondere interesse voor de situatie van homoseksuelen, zowel in uw eigen land als in België en andere landen uit zou volgen.

Omwille van bovenstaande incoherenties en ongeloofwaardigheden met betrekking tot de verschillende aspecten van uw asielaanvraag, uw asielrelaas en uw geaardheid, kan niet worden aangenomen dat u in Ghana werkelijk homoseksuele relaties bent aangegaan, en bijgevolg evenmin dat u er bent moeten vertrekken omwille van uw geaardheid. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, noch is het aannemelijk dat u bij terugkeer naar Ghana als homoseksueel zou worden beschouwd en u hierdoor vervolging zou vrezen. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde geen andere problemen te hebben dan deze gebaseerd op uw geaardheid.(CGVS, p14)

Ter volledigheid wordt opgemerkt dat de door vermelde rugpijn, tandpijn en litteken op uw arm geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de hiertoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

U legt tot slot geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en legde geen documenten voor waaruit uw identiteit of reisweg moet blijken."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Wat betreft de vaststelling dat verzoeker laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende, houdt verzoeker vol niet op de hoogte te zijn van een procedure die specifiek was gericht om mensen te beschermen die een vrees voor hun veiligheid in hun land van herkomst hebben en te hebben geluisterd naar mensen die het hem hebben afgeraden. Dat hij al die tijd niet van het bestaan van een procedure om internationale bescherming te verkrijgen zou hebben geweten, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Redelijkerwijze kan in deze immers worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst

in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, zich zou informeren over de mogelijkheden om bescherming te verkrijgen en bijgevolg na geringe tijd een verzoek om internationale bescherming zou indienen te meer daar verzoeker na enige tijd contact had met een advocaat en een sociaal assistent die hem adviseerden een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en dermate lang talmde alvorens zich terdege te informeren en zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte nood aan internationale bescherming in zijn hoofde. Hierbij komt nog de vaststelling dat verzoeker zich wel degelijk bewust was van zijn illegaal verblijf, gezien hij dit aangeeft als de reden waarom hij zijn voorgehouden homoseksualiteit verborgen heeft gehouden. Mede gelet op de risico's van een illegaal verblijf en de reële kans dat hieraan een einde komt, maakt dat de Raad het niet aannemelijk acht dat verzoeker niet eerder een verzoek om internationale bescherming indiende. Indien verzoeker daadwerkelijk omwille van zijn homoseksuele geaardheid een nood had aan internationale bescherming kon wel degelijk worden verwacht dat hij hiertoe zo snel mogelijk het nodige zou doen.

Waar verzoeker aangeeft verlegen te zijn over zijn seksualiteit, verschoont hij zijn onwetendheden, incoherenties, ontwijkende, oppervlakkige, wijzigende en stereotiepe verklaringen over de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid en problemen niet.

Gelet op het geheel van verzoekers vage, onduidelijke, nietszeggende, oppervlakkige, ontwijkende, ongenueanceerde, stereotiepe en weinig doorleefde verklaringen, waaruit nergens enige diepgang, persoonlijke betrokkenheid of affiniteit met de door hem beweerde geaardheid blijkt, is de Raad in navolging van de commissaris-generaal vooreerst van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden homoseksuele geaardheid, noch aan de problemen die hij hierdoor in Ghana zou hebben gekend. Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen valabele argumenten aan die de motieven dienaangaande, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, verklaren of weerleggen.

Hierbij dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Een beweerde homoseksualiteit kan immers slechts aannemelijk worden geacht wanneer de asielzoeker blijkt geeft van een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht. Indien stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, dan kan de geloofwaardigheid wel degelijk blijken uit verzoekers verklaringen betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (*Guidelines on International Protection No. 9: Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, § 62 - 66). Verzoekers verklaringen omtrent de bewustwording en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid getuigen geenszins van doorleefde ervaringen en persoonlijke betrokkenheid en missen dienvolgens elke geloofwaardigheid.

Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat de dossierbehandelaar open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Ghanese samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Uit de voormelde uitgebreide en pertinente motivering blijkt dat verzoeker er niet in slaagt de bewustwording en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid alsmede zijn beweerde relatie aannemelijk te maken en dit vooral gelet op de homofobe context van de Ghanese samenleving. In onderhavig verzoekschrift slaagt verzoeker er niet in een ander licht te laten schijnen op deze motieven, aangezien hij niet verder komt dan het herhalen van enkele van zijn verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich niet kan worden beschouwd als een dienstige poging om deze motieven *in concreto* te weerleggen.

Waar verzoeker meent dat zijn verklaringen niet ongeloofwaardig zijn en erop wijst dat niet iedereen dezelfde ervaring zou hebben bij het ontdekken van zijn seksuele geaardheid doet hij geen afbreuk aan de talrijke onpersoonlijke, oppervlakkige en ontwijkende verklaringen over zijn bewustwording van zijn homoseksualiteit. Ook wat betreft de vaststellingen rond de beleving van zijn homoseksualiteit in het

homofobe Ghana, herhaalt verzoeker slechts enkele van zijn verklaringen en meent dat deze niet inconsistent zijn. De gedane vaststellingen vinden echter steun in het administratief dossier en getuigen van een manifest gebrek aan enige persoonlijke en doorleefde ervaringen. Het louter herhalen van enkele van zijn verklaringen doet hier geen afbreuk aan.

Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in verzoekers land van herkomst is dit gebrek bijzonder vreemd. Men kan verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat verzoeker voor het eerst zou beseffen dat hij zich aangetrokken voelt tot iemand van het mannelijke geslacht, zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese mee wordt geconfronteerd. Naar een dergelijk ontdekkingsproces verwees verzoeker echter op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud. Meer nog, verzoeker verwees naar het ontdekkingsproces als verschillende momentopnames (toen hij zeven en twintig jaar oud was) met daartussen een periode dat het "stopt" omdat hij dacht aan andere dingen. Door bovenstaande inconsistente en simplistische verklaringen met betrekking tot de verschillende momenten van zijn bewustwordingsproces rond zijn geaardheid, oversteeg hij op geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot zijn beweerde homoseksualiteit. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die allesbehalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus bijgevolg consistente en niet oppervlakkige verklaringen over kan afleggen. Verzoekers inconsistente antwoorden geven blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homoseksueel in de Ghanese samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid en de manifest vijandige perceptie ervan door de maatschappij. Het argument dat zijn inconsistente verklaringen een uiting zijn van zijn gemengde gevoelens kan niet volstaan om de gedane vaststellingen te verschonen. Verzoekers onvermogen blijk te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid bij de manier waarop hij met dit besef omging en onrechtstreeks ook met het besef dat hij tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die hij ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om zijn innerlijke ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door verzoeker geopperde homoseksuele geaardheid.

Waar verzoeker zijn verklaringen nog tracht te verschonen door erop te wijzen dat hij een simplistische manier heeft om zich te uiten en de advocaat van oordeel was dat er tijdens het persoonlijk onderhoud een tolk aanwezig diende te zijn gezien blijkt dat verzoeker de vragen niet altijd even goed kon begrijpen, kan hij niet overtuigen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kan volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Ook werd de vraag steeds anders geformuleerd wanneer verzoeker aangaf niet te begrijpen waarop de dossierbehandelaar doelde en is hij steeds in staat gebleken een antwoord te geven nadat de vraag geherformuleerd werd. Overigens stelt de Raad vast dat vele vragen op een andere manier werden geformuleerd teneinde verzoeker toch de kans te geven om zijn gevoelens en ervaringen (op een duidelijke manier) tot uiting te brengen. Uit de notities van het persoonlijk gehoor blijkt evenzeer dat verzoekers raadvrouw op het einde van het persoonlijk onderhoud weliswaar stelde dat zij van mening was dat verzoeker een tolk nodig had, maar wanneer aan verzoeker vervolgens persoonlijk gevraagd werd of hij liever zou praten in zijn moedertaal of het Engels, bevestigde verzoeker dat hij het Engels goed vond (stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Bovendien gaf verzoeker eerder te kennen dat hij het Engels voldoende begreep om de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht te verwoorden (stuk 10, verklaring betreffende procedure).

Gelet op het geheel van de gedane vaststellingen volstaat het niet om louter te ontkennen dat zijn verklaringen ongeloofwaardig, inconsistent of simplistisch zouden zijn en zijn verklaringen slechts te herhalen.

Onverminderd deze vaststellingen bevestigt verzoekers gebrek aan kennis van de man met wie hij een relatie zou hebben zijn ongeloofwaardigheid. De aspecten die verzoeker in het verzoekschrift opsomt met betrekking tot A., verschoont zijn onwetendheid over de leeftijd van A.; over met wie hij woonde in Axim; over het feit of hij al eerdere relaties had gehad; over zijn religie en over het feit of hij al dan niet nog leefde, niet.

De aspecten zoals zijn leeftijd, met wie hij woonde, zijn eerdere relaties en zijn religie acht de Raad fundamenteel binnen een relatie. Redelijkerwijs kan van verzoeker worden verwacht dat indien hij

daadwerkelijk een serieuze relatie had met deze man, hij hiervan op de hoogte is. De algemene bewering dat er in Ghana niet gefocust wordt op leeftijd, acht de Raad geen ernstig verweer en is niet bij machte afbreuk te doen aan voormelde fundamentele aspecten. Verzoekers ongeloofwaardigheid wordt nogmaals bevestigd door de vaststelling dat hij niet heeft geprobeerd om nieuws te krijgen over A. sinds de aanval in het station. Het getuigt van een manifest gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en die van zijn beweerde partner en doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Van iemand die verklaarde vervolging te vrezen omwille van zijn geaardheid, mag men bovendien redelijkerwijze verwachten dat hij op zijn minst op de hoogte is van de juridische en maatschappelijke positie van homoseksuelen in zijn land gezien de impact op het leven van zijn zogenaamde lotgenoten, alsook op zijn eigen leven tijdens zijn verblijf in zijn herkomstland en zijn leven bij terugkeer. Door verzoekers onwetendheid over mensen die strijden voor de rechten van homoseksuelen, plaatsen in Ghana waar homoseksuelen samenkomen en incidenten dienaangaande in Ghana, wordt de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas op basis van zijn geaardheid nogmaals bevestigd. Volgens de informatie in het administratief dossier zijn er verschillende plaatsen in Kumasi waar homoseksuelen samenkomen, werden het laatste decennium veel mensen gearresteerd en zelf veroordeeld omdat ze beschuldigd werden voor homoseksuele praktijken. Indien verzoeker daadwerkelijk een homoseksueel was en woonachtig in Kumasi, kan wel degelijk worden verwacht dat hij hierover enige kennis heeft. Verzoeker is zich wel bewust dat homoseksualiteit niet geaccepteerd wordt in Ghana, waardoor hij ook niet onwetend kan zijn van organisaties betrokken bij de rechten voor homoseksuelen in Ghana. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker zich hierover ook niet informeerde. De stelling dat mensen vaak slechts bezig zijn met hun eigen leefwereld en problemen en hij niet bezig was in het homoseksuele milieu in Ghana, kan de Raad gelet op verzoekers voorgehouden profiel niet overtuigen. Verzoeker maakt bovendien niet aannemelijk dat hij zich in een dermate geïsoleerde situatie bevond waardoor hij verstoken is gebleven van enige informatie hieromtrent, te meer de situatie van homoseksuelen rechtstreeks op hem betrekking had. Verzoekers betoog dat hij een rustig leven wilde leiden, zijn homoseksuele relatie geheimhouden en hij wel degelijk de gevolgen kende voor andere homoseksuelen doet hier geen afbreuk aan. Ook over de situatie van homoseksuelen in België was verzoeker onwetend. Verzoeker herhaalt desbetreffend slechts zijn verklaringen, doch dit volstaat niet. Ook de bewering dat hij zich slechts in een beperkt milieu heeft gehouden en geprobeerd heeft zijn homoseksualiteit te verbergen, volstaat niet om zijn onwetendheid te verschonen. Het feit dat verzoeker geen andere homoseksuelen kent en het verschil in de situatie voor homoseksuelen in België en in Ghana niet nader kan duiden doet volstrekt afbreuk aan zijn beweringen. Voor iemand met verzoekers profiel acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker wat dit laatste punt betreft niet verder komt dan de stelling dat ze in België openlijk konden zijn en anders gekleed zijn; een antwoord waaruit enkel kan blijken dat verzoeker ook geen affiniteit heeft met het leven van homoseksuele personen in België en er ook geen interesse in heeft. Voor iemand die internationale bescherming vraagt omwille van zijn geaardheid is dit allesbehalve overtuigend.

Aangezien verzoeker voorhield omwille van zijn geaardheid naar Europa te zijn gevlucht en hierop zijn nood aan internationale bescherming grondt, mag wel degelijk worden verwacht dat verzoeker een bijzondere interesse voor de situatie van homoseksuelen, zowel in zijn eigen land als in België, heeft en hiervan goed op de hoogte is.

De Raad treedt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vervolgens bij waar wordt gewezen op verzoekers verklaringen over de risico's die hij liep omwille van zijn geaardheid en zijn gedrag. De Raad acht het evenmin aannemelijk dat verzoeker zich wel degelijk bewust was van de risico's die gepaard gaan met zijn geaardheid in een homofoob land als Ghana en tegelijk deze risico's nooit besprak met zijn vriend, die hij zomaar kuste in het drukbezochte station van Kumasi. Waar verzoeker in het verzoekschrift zijn gedrag probeert af te doen als een moment van spontaniteit, acht de Raad dit geheel niet aannemelijk. Verzoekers gedrag is volstrekt onverenigbaar met het leven van een homoseksueel in een homofoob land.

De verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie (in de zaken X., Y. en Z. – C-199/12, C-200/12 en C-201/12) is *in casu* niet dienstig gezien verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt. Het betoog dat van hem niet kan worden verwacht dat hij zijn seksualiteit moet onderdrukken is dan ook niet relevant.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij de door hem vermelde verwondingen heeft opgelopen in de door hem beschreven omstandigheden. Ter

volledigheid wordt opgemerkt dat de door verzoeker vermelde rugpijn, tandpijn en litteken op zijn arm geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verzoeker dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de hiertoe geëigende procedure.

Daar om het geheel van voormelde redenen geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden homoseksuele geaardheid en derhalve evenmin aan de problemen die hij hierdoor in Ghana zou hebben gekend, is de argumentatie in het verzoekschrift omtrent de situatie van homoseksuelen in Ghana en omtrent het behoren tot een welbepaalde risicogroep *in casu* niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van beschermingsmogelijkheden.

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven, is niet voldaan aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet. Vermits aan het vluchtrelaas en de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, kan hij zich evenmin dienstig beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.5. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.6. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming niet heeft aangetoond. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Ghana zou hebben gekend of zal kennen.

2.7. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.9. Waar verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor nader onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF